

Deltagare lyssnar på ordförande Nina Jansson.

Fredrik Persson leder årsmötet.

Sekr. Birgitta Jönsson och ordf. Nina Jansson.

DT besöker Dövas Förening i Kristianstad

Artikelserien Landet runt fortsätter. Den här gången hälsar DT på dövföreningen i Kristianstad och följer deras årsmöte. Styrelsen ser lite mörkt på framtiden då medlemmarna blir allt färre och äldre. Dessutom ska föreningen bli av med sin lokal.

– Jag hoppas dock att dövföreningen överlever, säger Nina Jansson som just blivit omvald som ordförande.

Mars månad är bråda tider för landets dövföreningar. En rad årsmöten hålls då. Dövas Förening i Kristianstad med omnejd är inget undantag. Den 10 mars har de sitt årsmöte.

Elva personer deltar i mötet. En het fråga på dagordningen är lokalen. Styrelsen informerar om att lokalen är uppsagd eftersom hyresvärderna vill standardisera alla avtal de har med sina hyresgäster. Nu är det olika hyresnivåer och dövföreningen har en väldigt förmånlig hyra med tanke på att lokalen är centralt belägen. Den hyrs av föreningen sedan 27 år tillbaka.

En medlem blir upprörd för att informationen om lokalen kommer först nu, inte tidigare, då styrelsen fått besked av hyresvärderna redan i december förra året. Ordförande Nina Jansson förklarar att föreningen får ha kvar sin lokal, som ligger i en källare, fram till november och att lokalfrågan diskuteras på nästa medlemsmöte i vår.

– Då är det viktigt att vi tar ställning till om det är värt att ha en lokal med tanke på att få personer kommer till våra aktiviteter och ekonomin blir allt sämre, säger Nina Jansson.

Styrelsen rapporterar också på årsmötet att antalet medlemmar är 38 medlemmar, 5 färre än förra året. Nina Jansson säger till DT att det tros bero på att Önnestads folkhögskola inte längre får anta nya tolkelever och att dövföreningen inte längre har någon sommaranläggning. Tidigare hade de ett attraktivt sommarhem i Åhus, Sandlyckan, men det såldes 2004 då huset blev slitet och medlemmarna inte orkade sköta det.

De flesta medlemmarna är seniorer. Den yngsta är cirka 35 år gammal, den äldsta över 80.

– Jag tror att döva ungdomar söker sig dit många döva finns, säger Birgitta Jönsson, som själv är coda (barn till döva föräldrar) och en av de som gick den allra första teckenspråkstolkutbildningen vid Västanviks folkhögskola 1969. Då kallades hon kulturfolk. Hon är sekreterare i föreningen.

Nina Jansson håller med. Ett exempel är att Malmö Dövas Förening drar yngre medlemmar medan Kristianstad inte gör det. Hon säger samtidigt att yngre döva och hörselskadade personer säkert finns i östra Skåne men att de inte har samma behov av att besöka en dövförening som äldre.

– Jag har exempelvis sett tecknande ungdomar på bussen här i Kristianstad.

På frågan om hur dövföreningen lockar nya medlemmar säger både Birgitta och Nina att det är svårt. Få medlemmar kommer till deras aktiviteter, t.ex. pysselträff. Men de som besöker föreningen uppskattar den mycket. En av dem är Anita Mjömark, lokalaföreståndare. Hon har varit medlem i över 50 år.

– Jag tycker om att gå hit för gemenskapen. Men det var roligare förut, säger hon som minns populära fester då hundratals personer kom och deltog.

– Jag glömmer aldrig en viss nyårsfest. Vi var flera som tog midnattsdopp.

Fredrik Persson, uppvuxen i Kristianstad, ser dövföreningen som sitt andra hem. Han konstaterar också att antalet medlemmar är vikande. Själv brukar han åka till Malmö Dövas Förening.

– Men jag hoppas att det blir lättare att driva den här föreningen i framtiden och att administrationen förenklas och digitaliseras, säger han.

Nu har föreningen en styrelse bestående av fem personer. Ordförande Nina Jansson hoppas att föreningen lever vidare i någon form. Hur vet hon ännu inte. Hon säger dock att det är viktigt med en stabil styrelse som är motiverad att utveckla föreningen och som inte fastnar i samma gamla hjulspår.

TEXT & FOTO: NICLAS MARTINSSON